

post@gelderland.nl
Provincie Gelderland
Postbus 9090
6800 GX Arnhem

per post wegens ontbreken van emailadres

Gemeente Arnhem
Postbus 9029
6800 EL Arnhem

Uw referentie:

Onze referentie: VeoliaVerzoekactenIntrekking

Betreft: Veolia Industriediensten B.V. Kleefsewaard te Arnhem/Verzoek tot intrekking van de natuurvergunning/Verzoek tot actualisatie van omgevingsvergunning

Nijmegen, 17 juni 2019

Geacht college,

Mede namens gemachtigden, zie pagina 6, dienen wij beide bovengenoemde verzoeken in.

Inleiding

De provincie heeft in het verleden zowel omgevingsvergunningen als natuurvergunningen, soms gecombineerd, verleend aan Veolia, Kleefsewaard te Arnhem. Recent is vergunning verleend voor de bouw van een biomassacentrale met een geraamde doorzet van circa 30.000 ton hout/jaar en een vermogen van 14.9 MWth.

Dit is bepaald niet duurzaam. In plaats van dat de CO₂-emissie in Arnhem omlaag zou moeten gaan is het tegengestelde het geval. De biomassacentrale gaat juist leiden tot een toename van de CO₂-emissie en leidt daarmee tot een versterking van het broeikas effect c.q. klimaatverandering.

Omgevingsvergunning

Wij hebben alle stukken opgevraagd en geconstateerd dat sprake is van een onoverzichtelijke vergunnings situatie. Het oudste deel dateert nog van 29 november 2007.

Voor de inrichting zijn eerder de onderstaande vergunningen verleend dan wel meldingen geaccepteerd:

SOORT VERGUNNING	DATUM	KENMERK	ONDERWERP
Revisievergunning	29 december 2007	MPM9856/2007-002740	Warmtekrachtcentrale met afvalwaterzuivering.
Milieuneutrale verandering	10 juni 2008	MPM14227	plaatsing van een leidingenbrug en een machinekamer voor koel- en persluchtvoorziening
Milieuneutrale verandering	10 december 2008	MPM15034/2008-018150	Verwerken van destillatieresidu in AWZI
Veranderingsvergunning	12 februari 2009	MPM15623/2008-017180	Wijzigen van voorschriften
Veranderingsvergunning	30 november 2012	MPM25626/2012-015659	Vervangen opslag en losplaats voor natronloog
Veranderingsvergunning	18 april 2014	MPM27288/2013-011379	Tijdelijk toestaan uitbreiding draaiuren ketel 13 (tot 1 januari 2015)
Veranderingsvergunning	4 november 2015	23634	Uitbreiding draaiuren ketel 13 (volcontinue in plaats van de WKC)
Milieuneutrale verandering	16 september 2016	W.Z16.102823.01	Oprichten van een biomassa gestookte ketel 14 ter vervanging van ketel 13.
Milieuneutrale verandering	31 maart 2017	195233607	Wijzigen aantal draaiuren ketel 9

Daarna zijn er aanvullingen en wijzigingen geweest. Van 20 maart 2018 dateert een wijziging van de omgevingsvergunning (zonder natuurdeel) waar Ketel 15 (7,5 MW) wordt vergund.

Betekent dit dat nu de volgende eenheden zijn vergund:

1. Ketel 9 (WKC, 140 MW)
2. Ketel 10 (AWZI, ...? MW?)
3. Ketel 13 (31 MW)
4. Ketel 14 (BMC, 14,9 MWth)
5. Ketel 15 (7,5 MWth)

Graag correctie en/of aanvulling van de lijst indien we een document gemist hebben.

Onder andere op Ketel 14 is het Activiteitenbesluit van toepassing. De emissienormen in het Activiteitenbesluit voldoen qua stof en NO_x-emissie niet aan BBT. U bent dus verplicht om zelf een toetsing uit te voeren en passende emissienormen voor te schrijven op grond van art. 5.4 lid 2 van de Bor:

“Indien op een activiteit of op een type productieproces binnen de inrichting, waarvoor een vergunning is aangevraagd, geen BBT-conclusies of informatiedocumenten als bedoeld in het eerste lid van toepassing zijn, of indien de van toepassing zijnde BBT-conclusies of informatiedocumenten niet alle mogelijke milieueffecten van de activiteit of het proces behandelen, stelt het bevoegd gezag de beste beschikbare technieken vast”.

Wij verzoeken u hierbij om de omgevingsvergunning te actualiseren (i.c. een revisievergunningprocedure te starten) (1) met emissienormen die sporen met BBT én de natuurvergunning (zie verderop), en (2) leiden tot een overzichtelijke vergunnings situatie.

Vergunning Natuurbeschermingswet c.q. natuurvergunning

Van 6 september 2016 dateert een besluit Natuurbeschermingswet waarin Ketel 14 is opgenomen.

Uit de voortoets van 4 mei 2016 staat op pagina 10/17 dat cumulatie is meegenomen in de Passende Beoordeling van het PAS, dat recent door de Raad van State als inadequaats is beoordeeld.

Uit de Aerius berekeningen blijkt dat:

1. De werking van de inrichting (105,5 ton NO_x/jaar) leidt tot forse stikstofdeposities van meer dan 1 mol/jaar op zowel Rijntakken als delen van de Veluwe.
2. Ook de verschilberekening op enkele Natura 2000-gebieden een toename van de stikstofdeposities laat zien.

Uit andere stukken blijkt dat Ketel 14 over een DeNO_x beschikt. In deze vergunning was de ammoniakemissie per abuis niet meegenomen.

Dit is kennelijk gecorrigeerd in de natuurvergunning van 10 juli 2018, zie situatie 2.

Totale emissie	Situatie 1	Situatie 2	Vershil
NO _x	105,53 ton/j	40,64 ton/j	-64,89 ton/j
NH ₃	< 1 kg/j	1.003,40 kg/j	1.003,00 kg/j

Zie ook de specificatie op de volgende bladzijde. Wij verzoeken u om in detail aan te geven hoe de NO_x-vracht in de tabel op de volgende pagina tot stand is gekomen. Op grond van welke emissienormen (eventueel rechtstreeks voortvloeiend uit het Activiteitenbesluit), aantal draaiuren, etc. zijn de individuele gesommeerde bijdragen berekend van elk van de stikstofbronnen?

Immers, het is evident dat de omgevingsvergunning veel hogere emissies toestaat dan de natuurvergunning. Hoe kan dat?

Ketel 9 is kennelijk definitief buiten gebruik gesteld in de natuurvergunning, maar mag volgens de omgevingsvergunning nog wel in bedrijf zijn. Dit ondersteunt nog eens ons verzoek tot actualisatie van de omgevingsvergunning.

Emissie Wijziging K15		Bron Sector	Emissie NH ₃	Emissie NO _x
1	⚡	Ketel 10 (AWZI) Energie Energie	-	301,40 kg/f
2	⚡	Ketel 13 Energie Energie	-	6,521,00 kg/f
3	⚡	Ketel 15 Energie Energie	-	4.619,00 kg/f
4	⚡	Biomassa 7500 uur Energie Energie	1.003,00 kg/f	29,08 ton/f
5	⋮	Vrachtverkeer biomassa Wegverkeer Binnen bebouwde kom	< 1 kg/f	61,94 kg/f
6	⋮	aanvoer afvalwater Wegverkeer Binnen bebouwde kom	< 1 kg/f	47,11 kg/f

ontwikkelingsruimte Vergunde situatie RfNhYdF7npXh (28 februari 2018)
Wijziging K15 pagina 5/64

AERIUS CALCULATOR

Benodigde
ontwikkelingsruimte

Bron Sector	Emissie NH ₃	Emissie NO _x		
7	⋮	Personeel Wegverkeer Binnen bebouwde kom	< 1 kg/f	3,11 kg/f

Met het introduceren van de nieuwe Ketel 14 (BMC) en Ketel 15 en het schrappen van Ketel 9 zijn de activiteiten van het bedrijf ingrijpend veranderd en kan niet meer worden volstaan met een verschiltoets. Ook zijn er nieuwe emissienormen geïntroduceerd.

Verder blijkt uit de stukken niet hoe de lay-out van de rookgasreiniging van Ketel 14 is. Is er inderdaad voorzien in een SCR/SNCR? Is voorzien in een doekenfilter met voorafgaande insputting van bicarbonaat? Of wordt volstaan met alleen een elektrofilter? Wij troffen deze informatie niet aan zodat de gasreiniging een soort van black box lijkt te zijn. Deze informatie is van cruciaal belang.

Er is een forse wijziging in de lay-out van de installatie is opgetreden, hetgeen een nieuwe toetsing op de effecten van de centrale op Natura 2000-gebieden noodzakelijk maakt. Zie hiervoor de uitspraak van het Europese Hof van 7 november 2018, waarin wij (MOB) één van de eisende partijen zijn.

Uit de uitspraak:

“Artikel 6, lid 3, van richtlijn 92/43 moet aldus worden uitgelegd dat een periodieke activiteit zoals het op of in de bodem brengen van meststoffen, waarvoor naar nationaal recht toestemming was verleend vóór de inwerkingtreding van die richtlijn, voor de toepassing van deze bepaling kan worden aangemerkt als één en hetzelfde project waarvoor geen nieuwe toestemmingsprocedure hoeft te worden doorlopen, mits het daarbij gaat om één enkele verrichting die zich kenmerkt door een gemeenschappelijk doel, continuïteit en volledige overeenstemming, met name wat betreft de plaatsen waar en de voorwaarden waaronder de activiteit wordt uitgevoerd. k al is voor een dergelijk project een vergunning verleend voordat de beschermingsregeling van die bepaling toepasselijk werd op het betrokken gebied, de uitvoering van dat project kan toch onder artikel 6, lid 2, van die richtlijn vallen.”

De lay-out is met de nieuwe BMC fors aangepast evenals de emissienormen, zodat het evident is dat er niet meer kan worden gesproken van *“één enkele verrichting die zich kenmerkt door een gemeenschappelijk doel, continuïteit en volledige overeenstemming”*, en een nieuwe, maar dan nu wel adequate en volledige natuurtoets (Passende Beoordeling) moet worden uitgevoerd. Dat is hier niet gebeurd.

Uit het arrest van het Hof blijkt verder dat een project alleen mag worden vergund *“wanneer na een grondige en volledige toetsing van de wetenschappelijke deugdelijkheid van die beoordeling kan worden gegarandeerd dat er wetenschappelijk gezien redelijkerwijs geen twijfel bestaat dat geen van de plannen of projecten schadelijke gevolgen heeft voor de natuurlijke kenmerken van het betrokken gebied, hetgeen door de nationale rechter moet worden nagegaan”*.

In art. 6 lid 3 Hrl ligt het voorzorgbeginsel besloten, dat vereist dat er *zekerheid* is dat de natuurlijke kenmerken niet aangetast worden. Die zekerheid kan hier niet worden geboden.

Daarnaast benadrukt het arrest dat aan een passende beoordeling zeer hoge eisen gesteld worden. Een dergelijke passende beoordeling is pas in overeenstemming met art. 6 lid 3 Hrl, wanneer na *een grondige en volledige toetsing van de wetenschappelijke deugdelijkheid van die beoordeling kan worden gegarandeerd dat er wetenschappelijk gezien redelijkerwijs geen twijfel bestaat dat geen van de plannen of projecten schadelijke gevolgen heeft voor de natuurlijke kenmerken van het gebied*.

Uit de beoordeling moet volgen dat de betrokken totale hoeveelheid stikstofdepositie verenigbaar is met de instandhoudingsdoestellingen. Zie r.o. 104 en het dictum onder 3. Daarbij mag deze beoordeling geen leemten vertonen en moet zij *volledige, nauwkeurige en definitieve constatering en conclusies bevatten die elke redelijke wetenschappelijke twijfel over de gevolgen van de plannen of projecten voor het betrokken beschermde gebied wegnemen (r.o. 98). Projecten, die op basis van het programma vergund worden, mogen met zekerheid niet de natuurlijke kenmerken van het betrokken gebied aantasten (r.o. 99). Art. 6 lid 2 en 3 Hrl beogen, wanneer de te beschermen gebieden zich niet in een gunstige staat van instandhouding bevinden, deze in elk geval in de toekomst in een gunstige staat van instandhouding te brengen (zie r.o. 36 arrest Sweetman ECLI:EU:C:2013:220*.

Zie in dit verband ook punt 59 van de Conclusie van de Advocaat-Generaal in de onderhavige PAS-zaken C-293/17 en C-294/17).

Dit is van belang voor de betrokken natuurgebieden rond de centrale waarvan van de meesten kan worden gesteld dat de staat van instandhouding grotendeels ongunstig is. Een gunstige staat van instandhouding betekent dat de kwalificerende habitattypen op lange termijn behouden blijven (zie r.o. 102 in het onderhavige arrest van 7 november 2018 en punt 59 van de Conclusie van de Advocaat-Generaal – AG). Daarmee verdraagt zich niet een blijvende overbelasting door stikstofdepositie en fluoriden. Dit brengt immers het risico met zich mee dat beschermde habitattypen en soorten verloren gaan (zie punt 59 Conclusie AG).

Ook volgens de prognoses van het PAS blijven veruit de meeste beschermde habitats overbelast. Dit betekent dat de kritische depositiewaarde (KDW) van de te beschermen habitats wordt overschreden. Het is uitgesloten dat een dergelijk blijvend hoog niveau van belasting, als totale hoeveelheid stikstofdepositie, verenigbaar is met de eisen op grond van art. 6 lid 2 en 3 Hrl. Een aanvaardbare totale hoeveelheid stikstofdepositie zal niet hoger kunnen zijn dan de KDW's van de betrokken natuurgebieden die al lange tijd zijn blootgesteld aan te veel stikstofdepositie.

Een nieuwe, maar dan complete toets, conform de bovengenoemde criteria zal moeten uitwijzen of Ketel 14 wel in bedrijf mag gaan wanneer de bouw is afgerond.

Op dit moment treft een eventueel verzoek tot handhaving nog geen doel. Dat is wel het geval wanneer de centrale in werking zal gaan. Op dat moment kan elke belanghebbende verzoeken om de centrale stil te laten leggen op grond van het ontbreken van een passende natuurvergunning en/of toets waaruit conform de door het Europese Hof geformuleerde bovengenoemde wetenschappelijke criteria moet gaan blijken dat Ketel 14 in werking mag gaan zonder schade aan Natura 2000-gebieden. Wij troffen een dergelijke vergunning en/of toets niet aan.

Ook zal deze geaccumuleerde hoeveelheid stikstof moeten worden verminderd of weggewerkt, voordat de habitats zich conform de instandhoudingsdoelstellingen kunnen ontwikkelen.

Het is hier daarom nodig nog minder stikstofdepositie toe te staan dan conform de KDW. Zie de punten 62 en 63 van de Conclusie van de AG.

Ook in het arrest bevestigt het Hof dat in de omstandigheden van het hoofdgeding, dat wil zeggen met een overbelasting aan stikstofdepositie (zie r.o. 27 en 28), wanneer de staat van instandhouding van een natuurlijke habitat ongunstig is, de mogelijkheden om een vergunning te verlenen voor activiteiten die in een later stadium een nadelige invloed kunnen hebben op de ecologische situatie van de betrokken gebieden, gering zijn (r.o. 103).

Onze conclusie is dat de natuurvergunning op onjuiste gronden is verleend.

Zoals u bekend zal zijn is het PAS sinds 29 mei jl. niet meer van kracht. Ook is het zo dat er op dit moment geen uitzicht is op het onderschrijven van de KDW's van de kwalificerende habitats in de betrokken natuurgebieden, ook niet op (langere) termijn, en er zelfs geen uitzicht is op het in de toekomst beëindigen van de bestaande sterke overbelasting. Daarom kan gesteld worden dat het vergunnen van de biomassacentrale met de hier vergunde stikstof- en fluoride-emissies onverenigbaar is met de instandhoudingsdoelstellingen van de natuurgebieden.

De biomassacentrale kan dus niet worden gebouwd en zal dus ook niet op mogen gaan starten als de bouw gereed is.

Natuurvergunning niet onaantastbaar

Het gegeven een natuurvergunning als onherroepelijk wordt bestempeld betekent niet dat de vergunning dan onaantastbaar is. Dat geldt wellicht wel voor een Wabovergunning maar niet voor een natuurvergunning.

De provincie blijft ongewijzigd verantwoordelijk voor de belangen die zijn vastgelegd in de Wet natuurbescherming. Indien dwingende redenen moeten worden vastgesteld waarom de vergunning niet in stand kan blijven en dient te worden ingetrokken c.q. dient te worden aangescherpt dan is de provincie verantwoordelijk om de intrekking dan wel aanscherping ervan te overwegen.

Wij noemen in dit verband met name artikel 5.4 Wnb.

In aanvulling hierop memoreren wij ook artikel 2.4 Wnb:

1. Gedeputeerde staten leggen, indien dat nodig is voor een Natura 2000-gebied, gelet op de instandhoudingsdoelstellingen, aan degene die in hun provincie een handeling verricht of het voornemen daartoe heeft, een verplichting op om:
 - a. informatie over de handeling te verstrekken;
 - b. de nodige preventieve of herstelmaatregelen te treffen;
 - c. de handeling overeenkomstig daarbij gegeven voorschriften uit te voeren, of
 - d. de handeling niet uit te voeren of te staken.
2. Ingeval in het belang van de bescherming van een Natura 2000-gebied een onverwijlde tenuitvoerlegging van een besluit als bedoeld in het eerste lid noodzakelijk is, kunnen gedeputeerde staten het besluit bekendmaken door mondelinge mededeling aan degene die de handeling verricht of het voornemen daartoe heeft. Gedeputeerde staten stellen het besluit zo spoedig mogelijk alsnog op schrift en zenden dit toe of reiken dit uit aan de belanghebbenden.

Duidelijk is dat de provincie deze bevoegdheid heeft. Uit de Habitatrichtlijn volgt dat de provincie actie dient te ondernemen om ervoor te zorgen dat de stikstofdeposities op natuurgebieden omlaag gaan. Ervoor zorgen dat de stikstofdepositie niet omhoog gaat is allang niet meer voldoende.

In een arrest van 14 januari 2016 stipte het Hof van Justitie aan dat zelfs wanneer toestemming is gegeven voor een project vooraleer een gebied is aangewezen als beschermd Natura 2000-gebied, de algemene verslechteringsverplichting uit artikel 6, lid 2 van de Habitatrichtlijn alsnog van toepassing blijft. In bepaalde gevallen kan dit de lidstaat verplichten tot het uitvoeren van een ex-post beoordeling, waarbij ook reeds uitgevoerde en in gebruik genomen constructies weer ter discussie moeten worden gesteld. Dit bevestigt nog eens dat een Wnb-vergunning niet onaantastbaar is.

Artikel 6 lid 2 Hrl bepaalt:

“2. De lidstaten treffen passende maatregelen om ervoor te zorgen dat de kwaliteit van de natuurlijke habitats en de habitats van soorten in de speciale beschermingszones niet verslechtert en er geen storende factoren optreden voor de soorten waarvoor de zones zijn aangewezen voor zover die factoren, gelet op de doelstellingen van deze richtlijn een significant effect zouden kunnen hebben”.

De emissies van Ketel 14 leiden tot een verslechtering van de kwaliteit van de natuurlijke habitats en de habitats van soorten in de speciale beschermingszones en er treden als gevolg daarvan storende factoren op voor de soorten waarvoor de zones zijn aangewezen, als gevolg waarvan gelet op de doelstellingen van deze richtlijn een significant effect optreedt.

Gegeven die vaststelling wordt voldaan aan de voorwaarde van lid 2 van artikel 5.4 Wnb, en geldt imperatief de verplichting om de Nbw/Wnb-vergunning(en) aan te scherpen dan wel in te trekken.

Standstill onvoldoende om verdere aantasting van Natura 2000-gebieden te voorkomen

Uit diverse rapportages van Nederland naar de Europese Unie blijkt dat driekwart van de beschermde soorten en bijna alle habitattypen vallend onder de Europese Habitatrichtlijn een zeer ongunstige tot matig ongunstige staat van instandhouding hebben. Een standstill van de stikstofdepositie gaat een nog langer voortdurende te hoge stikstofdepositie op onze Natura 2000-gebieden niet tegen. De Natura 2000-gebieden zullen nog verder degenereren en dit zal niet of onvoldoende met herstelmaatregelen c.q. end-of-pipe maatregelen kunnen worden opgelost. De stikstofemissie en van daaruit de stikstofdepositie moet dus fors omlaag. Een standstill waarvan u uitgaat is zwaar onvoldoende en in strijd met de habitatrichtlijn.

Biomassacentrale leidt tot hogere CO2-emissies

De 14,9 MWth centrale zal gaan leiden tot circa tweemaal zoveel CO2-emissie vergeleken met het stoken op aardgas. Dit is niet acceptabel.

Verzoeken

Wij verzoeken u:

1. Om de revisieprocedure in gang te zetten van alle vergunningvoorschriften in de omgevingsvergunning zodat weer een overzichtelijk geheel zal gaan ontstaan, én daarbij tevens de vergunningnormen in de omgevingsvergunning aan te scherpen middels nieuwe maatwerkvoorschriften op die punten waar nu niet aan BBT wordt voldaan. Vergunde emissies in omgevingsvergunning en in de natuurvergunning dienen met elkaar in overeenstemming te zijn.
2. De natuurvergunning met betrekking tot Ketel 14 (biomassacentrale) in te trekken omdat deze op onjuiste PAS-gronden is verleend en de biomassacentrale leidt tot extra stikstofdepositie op Natura 2000-gebieden en vandaar tot schade aan prioritaire habitats. Er dient eerst een Passende Beoordeling te worden gemaakt voordat tot bouw en inbedrijfstelling kan worden overgegaan. De biomassaketel leidt ook tot een hogere CO2-emissie en vandaar ook tot vergroting van de effecten van klimaatverandering.

Deze brief wordt u gestuurd mede namens Actiegroep Woonboten Nieuwe Haven en Stichting Arnhem Peil/Marloes en Jeroen Spaander, werkgroep Behoud Bomen Arnhem/Mark Bosch.

Hoogachtend,

Drs. Johan G. Vollenbroek

Bijlagen:

1. Machtigingen worden rechtstreeks nagestuurd
2. Uittreksel KvK van MOB

Kopie naar griffie@arnhem.nl